

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Ipartestület Mindszenten.

(Dr. O.) Iparos körökben hosszabb idő óta foglalkoznak Mindszenten az általános ipartestület létesítésének eszméjével.

Hónapok óta rebesgetik, hogy lesz majd ipartestület.

Igaz ugyan, hogy ez idő szerint csak eszme, csak rebesgetik, csak „majd“ s elhatározzuk, hogy „majd“ határozni fogunk.

Minden kezdet nehéz, s így nem csoda, ha a kezdet nehézségei az ipartestület intézménye létesítésénél is mutatkoznak.

Fölmerül tehát a kérdés: lesz-e ipartestület Mindszenten, vagy nem lesz.

Magunk részéről tisztán megadjuk a választ ezen kérdésre, mely így hangzik: ha az iparos urak akarják, akkor lesz, de ha az iparos urak azt nem akarják, akkor nem lesz. Tehát az iparosok urai a helyzetnek, tőlük függ, hogy legyen, vagy ne legyen. Senki rájuk nem diktálhatja, azonban ebbeli törvényes jogaiktól senki nem is foszthatja meg, sem nem korlátozhatja az iparosoknak törvénybe iktatott szabadságát, mely szerint ipartestületet alakíthatnak a főnálló szabályok, alakiságok és az okszerű cél szem előtt tartásával.

Szól ezekről az 1884. évi XVII. t.-cz. (Az ipartörvény s az azt kiegészítő 38.856/1887. keresk. minisztr. rend. és utasítás 42, 48. §§-ai.)

E szerint nem marad más kérdés hátra, mint azt eldönteni:

1. vajjon meg tudnak-e küzdeni az érdekelt iparosok a főnforgó nehézségekkel;

2. mit elsősorban kellett volna említeni, vajjon szükséges, hasznos és célszerű-e az ipartestület. Szóval mik a hátrányai és mik az előnyei az ipartestületnek.

Tagadhatlan, hogy vannak nehézségek, ilyen nehézségek a megalakulás

törvényes követelményeinek betartása körüli szellemi működés; hivatalos és nem hivatalos eljárások és utánjárások, tanácskozások, értekezések és fölvilágosítások. Ezen nehézségek pöhöly könnyüvé válnak, ha a mindszeri közigazgatás, mint első fokú iparhatóság főnökére és tisztikarára gondolunk, hol az iparoság érdekét mindenekben örömmel támogatják.

Hasonlóképen bizton számíthat az Ipartestület támogatásra a helyi közigazdasági tényezők részéről is. Így Mindszent községe, mint erkölcsi testület, a Takarékpénztár, a Pallavicini örgróf uradalma, ennek közigazdasági érzékkel bíró vezetői, tisztjei és alkalmazottjai, továbbá a helybeli Önszegélyző szövetkezet.

Mindnyájan sietni fognak az ipartestület támogatására, sőt az egész mindszeri társadalom, foglalkozásra való különbség nélkül.

Hazafias lelkesedést, kitartást és erkölcsi erőt fog kölcsönözni a munkához, a kezdet nehézsége ellen az erkölcsi támogatás, az igazi polgár, a nemeslelkű emberbarát, ki mindenkoron a küzdők tűzvonalában együtt érez a néppel, a midőn annak valamely rétegében a jólétet, a boldogulást kell előmozdítani.

Nemcsak társadalmunk nagyjai, de ott lesz az apraja is. Ott leszünk mi is, t. i. e lapok szerkesztősege tagjai, közöttük ott lesz a sorok írója is, kik készséggel támogatják iparos polgártársainkat, ha meg akarják alakítani az ipartestületet.

Magunk részéről üdvözljük az eszmét. Kívánunk szerencsét és jó sikert.

Véleményünk az, hogy fönt összeirt táborokkal az iparosok csak győzhetnek.

Minden elfogulatlanul gondolkozó, ha figyelembe veszi azon erőket, melyek a nehézségek leküzdésére rendel-

kezésre állanak: akkor be kell látni, hogy Mindszenten ipartestületet alakítani nem is ütközik nehézségbe, ha az érdekelt iparosok komolyan hozzá látnak.

Szükséges-e, vagy nem szükséges Mindszenten az ipartestület, arról első sorban az iparos polgártársak vannak hivatva nyilatkozni.

Mik a hátrányai, illetve az előnyök, arról bátrak leszünk e lap hasábjain nézetünket alkalmilag elmondani.

Ha iparosaink azt hiszik, hogy ipartestület nélkül ma is képesek az ipartörvény 126. §-ának megfelelni, (t. i. az iparos érdekeket előmozdítani) ha azt hiszik, hogy nagyon jó dolguk van ipartestület nélkül, ha úgy találják, hogy az ipar valósággal virágzik Mindszenten, az iparosok játszva fizetik az adókat, nemcsak sóra-fára, de tisztességes ruházatra, gyermek nevelésre és tanításra is telik, még „egy pohár borra is kijut,“ sőt előre halad az iparosok művelődése: már a tanoncz iskolában nevelik a magyar ipar jövője nemzedékét; szóval teljesen boldog a magyar, különösen a mindszeri iparos polgárság. Ha így vélekednek, akkor fölösleges az ipartestület, s maradjunk továbbra is az ósdi maradiságban.

Az ifjuság kötelessége.

Ime lassan benépesülnek az iskola épület komor, szürke falai üde, vidám, tanulni vágyó ifju sereggel.

Vége a vakációnak, a melyből bőven kijutott a tanulóknak.

Ujult erővel, friss szellemmel és fokozott ambícióval néznek a tiz hónapig tartó új tanév elé, mely alatt serényen fáradni, az időt komoly munkában kell eltölteni, hogy lehessen előrehaladni a tudomány himes mezején, hogy lépésről-lépésre közelebb jussanak a célhoz: a gyakorlati élet-pálya kezdetéhez; a mely pályán idővel haladni akarnak, a hol esztendő

multával a komoly étellel kell felvenni a küzdelmet és még hathatósabb munkát kell végezni, hogy a létfentartás nehézségeivel meg tudjanak küzdeni és nemzet derék, becsületes, jóra való polgáiraivá váljanak.

A ki az előző évben komolyan fogta föl hivatását, az rászolgált a két havi vakációra, melyet kellően tudott az ily tanuló kiaknázni; pihent, a tanév izgalma it lecsillapította, testet, szellemet művelő, nem megeröltető szórakozásban keresett és talált élvezetet, úgy, hogy az új tanév beköszönésével nagyobb tetterővel, hamisítatlan kedvvel és erős akarat tál néz a neki nem kellemetlen tanulás elé.

Mert magában véve az a körülmény, hogy immel-ámmal egykedvűen, kényszeredetten tekintsenek a tanulás időszaka elé, megmérhetetlen akadályokat gördítene eléjük, a legegyszerűbb dolgokat is nehézkesekeknek, komplikáltaknak fogják tartani és mindenre ráfognák, hogy képtelenek megtanulni, noha nem a tananyagban leledzik a hiba, hanem a lusta, tanulástól irtózó ifjúságban.

A ki minden gondolatával és érzésével a tanuláson csüng, a ki kedvvel, szeretettel és szorgalommal forgatja a tankönyveket, annak még a tényleg legnehezebb tanulni valók is a könnyűség látszatával lesznek.

A rest tanuló száz és egy kifogásolni valót talál, csak hogy mentsége lehessen a rossz kalkulúsert, melyet vizsga után kap.

A komoly tanuló mindenre beosztja

az idejét, jut és marad mindenre, tanulásra, szórakozásra, hasznos, nemesítő olvasásra.

Az ilyen ifju aztán minden nagyobb félelem és izgalom nélkül tekint jövője elé, tudja, érzi, hogy ha tanult akkor kell, hogy haladjon, emelkedjék, tudja, hogy akkor eléri idővel a kitűzött célját.

Ezért jól gondolja meg a tanuló ifjúság most, az új tanév elején, hogy komolyan vegye hivatását, mert minden mulasztás a jövőben érzékenyen megbosszulja magát, minden elmulasztott óra egy-egy esztendő t rabolhat el életéből.

Ugy kell fölfogni a dolgot, hogy nem mások, hanem a maga kedvéért tanul az ifjúság, tanulásával nem másoknak, hanem önönmagának tesz szivességet, a saját jövőjének alapját veti meg ezzel és önönmagán kívül a hazának válik hasznára, ha jól készül el az életre.

S vajjon melyik magyar tanuló ne szeretné hazáját és ne akarná neki szives-öröme t meghozni azt az áldozatot, melylyel önönmagának is a legjobb szolgálatot teszi.

Nem kényszerből kell tanulniok, hanem hogy életpályájuk ösvényeit egyengessék. A fiatalabb években kell dolgozni, munkálkodni, hogy az ernyedetlen munka kedve megerősödjék bennök, hogy annak idején a komoly életben mozogni tudjanak és ne merüljön föl unos-untalan nehézség, akadály, mely utjokat állja.

A tanuló ifjúsághoz intézzük szá-

vunkat, a mikor férfias, komoly munkára buzdítjuk, úgy a saját, mint szeretett édes hazánk érdekében.

Vegyesek.

— Beiratkozás. Folyó hó elsején vette kezdetét a helybeli áll. el. népiskolában a beiratkozás. Mint értesülünk a hét végéig a tanköteleseknek több mint háromnegyedrésze beiratkozott. Ez uton ismételten felhívjuk a szülöket, hogy gyermekeiket a holnapí napon okvetlen beirassák, mert különben szigoruan fognak büntettetni.

— Helyreigazítás. Lapunk mult heti számában említettük, hogy Rác János 6 éves Annuska nevü leánykája együtt fürdött a Tiszában Nagy Ambrus révbérlő kis leánykájával, s hogy előbb megnevezett kis leánykát az ár elsodorta s a Tiszába fult. Azt irtuk továbbá, hogy Nagy Ambrus révbérlő látta a gyermekeket a veszélyes helyen fürödni, s szó nélkül eltúrte azt. Ez utóbbi értesülésünk, — miként Nagy Ambrus szerkesztőségünkben előadta, — nem felel meg a valóságnak, mert ő a gyermekeket nem látta fürödni, s az egész szerencsétlenségről kis leánya elbeszélése alapján vett csak tudomást.

— Kántorválasztás Szentesen. Szentesen már jó ideje türesedésben van a rom. kath. kántori állás, melyet ez év őszén óhajtanak betölteni. Ezen állásra a mi kántorunk: Almásy László is pályázik, — és mint a Szentesen megjelenő lapokban olvasuk, — az összes jelöltek között neki van a legnagyobb kilátása az állás elnyerésére.

TARCZA.

DÓRA.

— Egy színész nő naplójából. —

1897. december 17.

Brr, be hideg van! Az ujjam hegyét megdermesztette a fagy, de azért robotolnom kellett egész napon át, reggeli hét órától esti kilenczig.

Kalapokat csinosítani, házról-házra járni szekánt kunsaftokhoz, hizelgő szavakkal traktálni a legkiálthatatlanabb vevöket... ah, már elég volt!

Csak az a remény tartja bennem a lelket, hogy nem sokáig marad ez így. Ma a negyvenedik fordítási gyakorlatnál vagyok és már elég jól beszélek németül. Csak a nyelvtani hibákat gyürjem le az írásaimban, legott elpályázom ebből az utálatos fészekből és a fővárosba megyek irodába, a hol több szabad szabad időm lesz és intelligens körökbe jutok majd. Nem fogom hallani a folytonos rendreutasítást és sok hiu bolonderiáját azoknak, kiknek hizelegnem kell, bár legjobban szeretném, ha soha szemem elé ne kerülnének. Ezt a telet még kihuzom, ám a nyáron, ha török, ha szakad, jobb viszonyok közé, emberek társaságába menekülök. Remélem, egy hét alatt megbirkóztam a névmásokkal; azután jön az íge, a mondatfűzés, a statisztika, a kereskedelmi levelezés, egy csomó gyakorlat és — schluss! Fel Budapestre! Ha van Gondviselés a földön, akkor kell, hogy jutalmat nyerjek a sok éjjelezésért, a sok tanulásért, testi fáradalma kért, lelki kinokért.

1898. május 9.

Az irodafőnök ur ma szokatlanul nyájas volt. Őszülő bajuszát magyarosan kipödörte és megelegetetten mosolygott az a sunyi pofája. Már reggel egy kellemes meglepetés előérzetét olvastam le torzonborz ábrázatából.

Javitotta a fizetésemet havi tíz koronával! No hát, most lumpolunk egyet a házáért! Holnap a nemzetibe, azután az Operába, Népszínházba és — no neked, kedves naplóm, elárulom — és végre a — a Víg-színházba. Igazán kíváncsi vagyok, miért, hogy olyan bizonyos tartózkodással beszélnek erről a színházról a leányok? Azt mondják, frivol darabokat adnak elő benne. De hát, uram Istenem, nem lehet csupa oberammergaui, passziójátékokat, klasszikus darabokat, bohóságokat feltalálni a közönségnek; megkivánja az ember azt is, hogy egyszer ön-magát, saját társadalmát lássa a színház deszkáin megjelenitve. Már pedig, ha egy színház ezt tűzte ki feladatául, akkor csak házasságtöréseket, csiklandós, sikamlós komédiákat mutathat be, mert a mai nagyvárosi élet minden csinja-binja, minden tett rugója, medennek indító oka érzeki, bűnös és önző. Ha ezeket a hibákat a maguk pöreségében mutatják be és nyilvánvaló lesz mindnyájunk előtt, mindnyájunk büne, akkor inkább várható javulás a társadalom minden rétegében és a családban... Igenis végignézem a leg-pikánsabbnak elhíresztelt darabot és egyedül megyek oda, minden kísérő nélkül, valami ürügy alatt. Legjobb lesz, ha azt mondom a nénémnek, hogy esti tizig kell az irodában maradnom.

Már izgatott vagyok a nagy kíváncsi-ságtól és csak az a megnyugtató, hogy a legrövidebb idő alatt a vágyam is teljesül, mint minden, a melyre komolysággal törekedtem.

1898. június 6.

Nos hát, Istennek hála, már egy vigszínházi előadás végignézésén is keresztül estünk. Elég érdekes volt és én valami sajtáságot éreztem. Fel szerettem volna rohanni a deszkákra, hogy magam is nyíltan szembe mondjam a nagyvárosiaknak; milyen bűnösök vagytok, milyen paráznák, milyen rosszak!

Az egész uton hazafelé csak azon járt az eszem, ugyan melyik eszköz volna legjobb részemre, hogy én is hozzájárulhassak az erkölcsök javításához, az erkölcsi fekély meggyógyításához. Az létfentartás között még egyszer sem volt alkalmam kipróbálni, ugyan van-e valamelyes tehetségem az írásra vagy a színészi pályára? Azt tudom, hogy a hangom elég jó, talán megfelel egy kisebb igényü színháznak, ha kellőképpen ki lesz képezve. Nem tudom, mi az, de már az irodába is érzem az alárendeltség minden keserűségét. Semmi önállóságra, semmi olyan cselekvésre nincsen alkalmam, a melybe a lelke met is belevihetném. Csupa parancs, csupa utasítás, csupa szabály.

Majd az iskolaév folyamán érdeklődöm az iránt, hogy mily módon juthatok egy színész iskolába, de addig is újra felveszem a könyveket és tanulok, nehogy tudatlanságomon muljon, hogy el nem érhetem célomat...

Mig egyrészt öszintén sajnálnók Almásy távozását körünköl, másrészt azonban igen örvendenék előhaladásán.

— **Dalestély.** Néhai Dankó Pista volt daltársulatának tagjai f. hó 4-én Bertók János vendéglőjében dalestélyt rendeztek. Meg vagyunk már szokva a vándor hangversenyzők becsapásához, ebből magyarázható, hogy az estélyen igen kis számú közönség vett részt. Pedig ez alkalommal nem volt becsapás. A társaság tagjai kivétel nélkül mind kitünő erő; leginkább kiemelendő Kertész József, ki nagyszerű Göre, Durbints és Kátsa cigány alakító, továbbá Harmath Rózsi énekesnő és Békefi Ármin komikus. A daltársulat tagjai f. hó 8-án kedden, előadásukat megismétlik, melyre ez uton is felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Mindszenti levelező-lapok.** Olvasóink figyelmét e helyen is felhívjuk, hogy a helybeli könyvnyomdában eredeti fénykép felvételű mindszenti képes levelező-lapok kaphatók.

— **A száj- és körömfájás** teljesen kitört községünkben a szarvasmarhák között. A közigazgatási hatóság minden törvényes intézkedést meg tett, hogy a vész tovább terjedése megakadályoztassék.

— **Szamar-lopás.** Hogy ha ló nincs, szamar is jó. Ha Megváltónk eltudott paripázní számaron, miért ne tudna ő is? Így számíthatott az a kötélrántó gazember, a ki a múlt hét egyik éjszakáján Balogh Imre és Bugya József fábiánsebestyeni lakos juhászok egy-egy szamarát eltulajdonította. S mi több, úgy elhajtatott a két nagyfülü jószágon, hogy a csendőrség még ma sem akadt nyomára.

1899. november 17.

Ily rossz viszonyok közt még sohasem voltam. Az még soha életemben nem esett meg, hogy az ennivalómat szűkebbre kellett volna szóbnom, mint kell most. Bizony, ha ki akarom húzni ezt a keserves néhány hónapot, akkor az összekuporgatott garasokkal csinján kell bánnom.

Nó, de ezután! Istenem, ha elgondolom, hogy — mint a tanár urak mondják — elsőrangú művészű válik belőlem, oh, akkor egészen elfelejtem a jelenlegi nyomort. Elképzelem, hogyan fogok majd alakítani a színpadon, milyen ambícióval, milyen lelkesedéssel. A tanulmányaimmal van még egy kis bibim, mert nem igen szeretem azokat a haszontalanságokat magolni. Minek kell nekem a Darwin elméletét tudni és Laplace természettudományi theoriáját? Minek kell a világ összes irodalomtörténetének minden legcsekélyebb részletét, legjelentékelenebb alakulásait ismernem? Mindig idővesztésnek tartom, ha művelődéstörténeten rágódom. Hát még a haszontalan tudós dolgok, melyeket kénytelen kellett be kell vágnom, hogy előrejuthassak. El szeretném magamtól vetni ezt a lim-lomot. Fő, hogy kifogástalanul szavaljak és énekeljek. Ugyan melyik színészűtől kérdezik, ha fellép a színpadon, ismeri-e Aristopanezt, vagy hogy is hívják?

No, de hiszen ez sem tart örökké... Holnapra a Bánkból énekelek egy áriát, a mit már betanultam. Csak még egy betétszöveget kell tudnom, azt majd hajnalkor tanulom.

(Folyt. köv.)

— **Baleset.** Sulyos szerencsétlenség érte folyó hó 2-án Löwy József ur sógorát, Reisz Herman tömörkényi lakos kereskedőt. A baksi-rétről, — hol bérléte van, — szállította gabonáját haza s a rakott kocsin ő személyesen hajtott. Csany község alatt, a midőn a tiszai gát rompáján kellett fölhajtani, a lovak hirtelen megbokrosodtak, még pedig úgy, hogy a kocsi nem előre iramodtak, hanem azt hátrafelé tolták, mely letérve az utról, a nagy teherrel lezuhant a körülbelül 8—10 méter mélységbe, eltemelve Reisz Hermant, kinek bal lábszárcsontja tédén alul, a szó szoros értelmében ketté törtött. Most iszonyu kinokat szenvedve, vagy 5—6 hónapig kell az ágyat őriznie.

— **A régi tizforintosok.** Az osztrák-magyar bank üzletvezetősége figyelmezteti a közönséget, hogy a beszüntetett 10 forintos osztrák értékű bankjegyek (1880. május 1-i kelettel), a melyek folyó évi augusztus 31-ig a két főintézetnél fizetés és becserélés után, a fiókoknál azonban csak becserélés végett fogadtatnak el, f. hó 1-től kezdve a bankfiókoknál többé be nem cserélhetők és a becserélés csupán a bécsi és a budapesti főintézeteknél történik. Az ilyen bankjegyekkel való fizetés tehát f. hó 1-től kezdődően ki van zárva.

— **Czigányprimás és gyárosleány.** Érdekes hírt közölnek velünk Csongrádról, a hol — úgy látszik — Rigó Jancsi romantikus históriájának akadt párja. Igaz ugyan, hogy a szerelmes hölgy nem kincsés hercegnő, hanem csak egy gyáros leánya. Arról szól ugyanis az ének, hogy nagy öröm van Csongrádon a Lakatos cigányfamiában, mert a legifjabb Lakatos legénybe beleszeretett Nürnbergben egy gyáros szépséges leánya. Lakatos József cigányprimás sokáig húzta ütött-kopott bandája élén a szomorú nótákat a csongrádi jókedvű ifjaknak. Most egy éve megunta a helyiérdekű dicsőséget és fölkerelkedett a bandával együtt. Meg se állt aztán Nürnberg városáig. Ott húzta esténként a bus magyar nótákat, derék magyar fiuk nagy, nagy szerelméről. Hallgatták a nótát a szentimentális német kisasszonyok és Setter Jakab gyáros Johanna nevű szép szőke leánya addig merengett fölöttük, miglen rabja lett a szíve a magyar cigányprimásnak: Lakatos Jósának. Nem is sokat okoskodott a leány, hanem megmondta az aranylánczos papájának, hogy ő a csunya, feketeképű Lakatos Józsié akar lenni. Nagyon valószínű, hogy a gyáros válasza kedvező volt, mert Csongrád hatóságához levelet irt, a házassághoz szükséges okmányok miatt. Hát ezért nagy az öröm most Csongrádon a Lakatos famiában.

— **A szentesi őszi országos vásár** f. hó 19, 20. és 21-én lesz megtartva, az első napon a jószágvásárral, melyre azonban, a hivatalosan kibocsátott vásári jelentés szerint — a sertésvész miatt sertéseket nem lehet felhajtani.

— **Tűz.** Fábián-Sebestyénben nagy tűz dühöngött e hó 2-án Sulcz Lajos ottani 62. sz. tanyáján. A tűz elhamvasztotta a tanya udvarán beraktározott összes takarmányneműt és tüzevalót, szénát és szalmát, mintegy 2400 korona értékben. Valószínűnek tartják, hogy a tűz gyújtogatásból eredt. Erre nézve azonban csak a megindult vizsgálat fog talán világosságot deríteni.

— **Nagy betörés Kisteleken.** Nagy betöréses lopásról értesitene bennünket Kistelekről. Pomán András kisteleki gazdember kiment családjával együtt a tanyára és a háznál őrzőnek se maradt senki. Valami hunczut betörő észrevehette, hogy a ház teljesen őrizetlen, feltörte hát a mult pénteken éjjel a lakást és az ott talált összes pénzt elvitte. A mestergerenda alatt egy könyvben volt egy drb. ezer koronás, 3 drb. száz koronás, 2 drb. husz koronás és 2 drb. tiz koronás bankjegy. Ezt a betörő magához vette. Elvitte ezenfelül a Pománé nevére szóló 400 koronás takarékpénztári betétkönyvet is. A csendőrség megindította a nyomozást, ez azonban eddig még semmi eredményre nem vezetett.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Vörösmarty-Album.

INGYEN!

A Pesti Napló, amely eddigé az **Ember tragédiáját**, **Arany János balladáit** Zichy Mihály illusztrációival, **Katona József Bánkbán-ját**, a **Himfy-Albumot**, a **Költők-Albumát**, tavaly a remek kiviteli **Zichy-Albumot**, stb. adta olvasóinak a könyvpiaczen általánosan feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fényvel és pompával, a **Vörösmarty Mihály-Albumot** fogja olvasóinak karácsonyi ajándéku adni.

A **Vörösmarty-Album**, a **Zichy-Albumnál** is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. **Csongor és Tündét**, **Vörösmartinak** e kedves drámai költeményét, a **Szózatot a Vén cigányt**, **Szép Ilonkát** és **Vörösmarty** nak legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival, husz műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációival, a valóban remek kiviteli műlapoknak egy része gyönyörű színnyomású lesz, amilyen eddig alig jelent meg magyar díszműben. A **Vörösmarty-Albumot** megszerzhetik mindazok, akik a **Pesti Naplóra**, a mely a legrégebb, legfüggetlenebb és egyike a legelterjedtebb politikai napilapoknak egy évre előfizetnek.

Akik most lépnek az előfizetők sorába és akár havonta is, de állandóan, legalább egy évig előfizetők maradnak, szintén megkapják a **Vörösmarty-Albumot**. Minden félreértés elkerülése végett megjegyezzük, hogy akik a **Zichy-Albumot** az 1903. évre való előfizetés alapján tehát 1903. évi ajándéku kapják, azok a **Vörösmarty-Albumot** csak úgy kapják meg, ha újra egész évre előfizetnek.

A **Pesti Napló** előfizetési ára: Egész évre 28 kor.; félévre 14 kor.; negyedévre 7 kor.; egy óra 2 kor. 40 fillér. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI., **Andrássy-ut 27. sz. a. van.**

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint péküzletemben minden minőségű

LISZTET

a beszerzési árhoz csak a költséget számítva, árusítok.

Egy próba vásárlás által a n. é. közönség teljes meggyőződést szerezhet lisztem első rendű voltáról.

Becsés pártfogást kér

WEISZ PÁL,
pék.

AN szerencsém Mindszent község igen tisztelt közönségének tudomására juttatni, hogy az őszi idényre megjelent remek kivitelű

képes levelező-lapok

megérkeztek és üzletemben megtekinthetők.

Egyben van szerencsém a t. közönséggel azt is tudatni, hogy eredeti fénykép felvételű

MINDSZENTI KÉPES LEVELEZŐ-LAPOK

csakis nállam kaphatók.

Nagy választék héber feliratu üdvöziő lapokban az izraelita ünnepekre.

Szives pártfogást kér

Weisz Ignác

könyv- és papirkereskedő.

Clayton & Shuttleworth
 mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
 által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, valamint járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyosók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
 legjobb sorvetőgépek, szecs-kavágók, répavágók, kukorica-morzsológák, daráló- és őrő-malmok, egyetemleges cséplők.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Columbia Gép- és Ipari Gyár, Budapest

ARDRÁSSY-UT 2. szám.
 a ruggantagartás meghonosítója Magyarországon.
 a legnagyobb szőlészeti és borászati szaküzlet

Legnagyobb raktár az összes SZÜRETELÉSI GÉPEKBEN ÉS ESZKÖZÖKBEN,
SZŐLŐZÚZÓK
 bogóval és anélkül,
 mabille- és duplex-rendszerű **borsajtók**
 gőzerőre és víznyomásra berendezve, a legjobb és legjobb kivitelben elkészítve.
 Gyári **BORSZIVATTYÚKBAN.**
 Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

